

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

ТЕПАК Святослав Ярославович - доктор філософії, доцент кафедри кримінального права та кримінології Івано-Франківський інститут «Одеська юридична академія»

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7672-7105>

СМУШАК Олександра Маркіянівна - кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права та кримінології Івано-Франківський інститут «Одеська юридична академія»

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5311-5720>

УДК 342.9

DOI: <https://doi.org/10.71404/NP.2026.1.69>

Актуальність теми зумовлена складною безпековою ситуацією в Україні в умовах дії правового режиму воєнного стану внаслідок повномасштабної збройної агресії Російської Федерації, що супроводжується зростанням ризиків для життя та здоров'я працівників правоохоронних органів під час виконання ними службових обов'язків. Це обумовлює необхідність удосконалення правових та організаційних механізмів їх державного та соціального захисту.

Методологічною основою дослідження є системний, порівняльно-правовий та формально-юридичний методи. Їх застосування дало змогу проаналізувати законодавство у сфері забезпечення безпеки працівників правоохоронних органів України в умовах воєнного стану та виявити відповідні прогалини й недоліки.

Проаналізовано досвід європейських держав (Німеччини, Польщі, Австрії, Іспанії та Португалії) щодо забезпечення безпеки працівників правоохоронних органів у частині правових гарантій, організаційних механізмів захисту та соціального забезпечення. Встановлено, що ефективність системи безпеки значною мірою залежить від комплексного підходу, який поєднує належне законодавче та матеріально-технічне забезпечення, а також високий рівень професійної підготовки.

За результатами дослідження визначено основні загрози безпеці працівників правоохоронних органів України під час виконання ними службових обов'язків в умовах воєнного стану, а саме: високий рівень терористичних загроз,

диверсійна діяльність, інформаційно-психологічний вплив, недостатній рівень матеріально-технічного забезпечення. Запропоновано пріоритетні напрями удосконалення системи безпеки працівників правоохоронних органів України, зокрема шляхом гармонізації законодавства відповідно до європейських стандартів, посилення гарантій державного захисту, удосконалення механізмів реагування на загрози та впровадження сучасних технологій безпеки.

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості їх використання при вдосконаленні законодавчих та організаційних засад діяльності правоохоронних органів України.

Ключові слова: національна безпека, правоохоронні органи, воєнний стан, державний захист, європейський досвід, правові гарантії, організаційні механізми.

Постановка проблеми

Діяльність працівників правоохоронних органів традиційно належить до категорії професій із підвищеним рівнем ризику, що обумовлено характером виконуваних ними функцій, пов'язаних із протидією злочинності, забезпеченням публічної безпеки та правопорядку, а також захистом прав і свобод людини та інтересів держави. У зв'язку з цим правоохоронці нерідко стають об'єктами посягань, насильства та інших протиправних дій, що зумовлює необхід-

ність належного рівня їх правового та організаційного захисту.

Актуальність дослідження суттєво посилюється в умовах дії правового режиму воєнного стану, запровадженого у зв'язку з повномасштабною збройною агресією Російської Федерації проти України. За таких умов значно ускладнюється безпекове середовище, зростає рівень загроз життю та здоров'ю правоохоронців, що пов'язано не лише з веденням бойових дій, але й з активізацією диверсійної діяльності, терористичних загроз, незаконного обігу зброї та посиленням інформаційно-психологічного впливу.

Водночас ефективність функціонування правоохоронної системи безпосередньо залежить від рівня безпеки її працівників. Недостатній рівень державного захисту, недосконалість законодавчих та організаційних механізмів забезпечення безпеки можуть негативно впливати на якість виконання службових обов'язків, що, у свою чергу, позначається на стані національної безпеки та правопорядку. У зв'язку з цим виникає необхідність комплексного аналізу правових та організаційних засад забезпечення безпеки працівників правоохоронних органів України в умовах воєнного стану та визначення шляхів їх удосконалення.

Стан дослідження проблеми

Проблематика забезпечення безпеки працівників правоохоронних органів України є предметом активного наукового дослідження вітчизняних учених, особливо в умовах трансформації системи національної безпеки та запровадження правового режиму воєнного стану. Значна увага в науковій літературі приділяється визначенню сутності правоохоронної діяльності, її місця в системі державного управління та ролі у забезпеченні прав і свобод людини.

Вагомий внесок у дослідження адміністративно-правового забезпечення діяльності правоохоронних органів зроблено в працях Н.С. Андрійченко, К.В. Громовенка, А.А. Русецького, Р.М. Савчука, О.Л. Соколенко, Я.О. Тицької, а також О.В. Бабарицького, Є.О. Брідні, Є.М. Пащенко, С.М. Іващенко, М.Г. Чалого. У зазначених дослідженнях проаналізовано проблеми

нормативно-правового регулювання, організаційного забезпечення, професійної підготовки, матеріально-технічного забезпечення та міжвідомчої взаємодії правоохоронних органів, що дає підстави розглядати їх як теоретичне підґрунтя для подальшого дослідження безпеки правоохоронців в умовах воєнного стану.

Окремі аспекти вдосконалення адміністративно-правового забезпечення діяльності правоохоронних органів досліджують О.П. Світличний, О.С. Яра, Ю.А. Голодник, які обґрунтовують важливість комплексного підходу до регулювання діяльності правоохоронних органів, що передбачає поєднання правових, організаційних та управлінських механізмів.

Водночас, попри значну кількість наукових праць, питання безпеки працівників правоохоронних органів розглядаються переважно фрагментарно – у контексті загальних проблем організації правоохоронної діяльності, її адміністративно-правового забезпечення або реформування правоохоронної системи. Саме правові та організаційні механізми забезпечення безпеки правоохоронців в умовах воєнного стану з урахуванням сучасних загроз залишаються недостатньо дослідженими, що зумовлює необхідність подальшого комплексного наукового опрацювання цієї проблематики.

Мета і завдання дослідження

Метою дослідження є визначення пріоритетних напрямів удосконалення засад забезпечення безпеки працівників правоохоронних органів України в умовах воєнного стану на основі аналізу національного законодавства та узагальнення європейського досвіду.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання:

- проаналізувати законодавче забезпечення безпеки працівників правоохоронних органів України;
- визначити основні загрози їх безпеці в умовах воєнного стану;
- дослідити організаційні механізми забезпечення безпеки правоохоронців;
- узагальнити досвід окремих європейських держав у відповідній сфері;

– сформулювати пропозиції щодо вдосконалення системи забезпечення безпеки працівників правоохоронних органів України.

Наукова новизна дослідження

Наукова новизна дослідження полягає у систематизації та науковому обґрунтуванні основних загроз безпеці працівників правоохоронних органів України в умовах воєнного стану, а також в обґрунтуванні необхідності інтеграції правових, організаційних і технічних механізмів їх захисту та формулюванні пріоритетних напрямів удосконалення відповідної системи з урахуванням європейського досвіду.

Виклад основного матеріалу

Питання забезпечення безпеки працівників правоохоронних органів в умовах воєнного стану набуває особливої актуальності у зв'язку зі зростанням кількості та інтенсивності загроз, що виникають під час виконання ними службових обов'язків. Це пов'язано як із ускладненням криміногенної ситуації, так і з появою нових викликів, зумовлених веденням бойових дій, диверсійною діяльністю та інформаційно-психологічним впливом.

Правове забезпечення безпеки працівників правоохоронних органів України ґрунтується на положеннях Конституції України [1], законів України «Про Національну поліцію» [2], «Про правовий режим воєнного стану» [3], «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» [4], а також інших відомчих нормативно-правових актів, що визначають гарантії правового, соціального та організаційного захисту відповідної категорії осіб. Водночас аналіз чинного законодавства свідчить, що нормативне регулювання у цій сфері не завжди є цілісним і достатньо адаптованим до умов воєнного стану. Окремі правові норми мають загальний характер, що ускладнює їх практичне застосування в умовах підвищеного рівня безпекових загроз.

В умовах воєнного стану відбувається трансформація функціонального призначення правоохоронних органів. Зокрема, О.В. Бабарицький, Є.О. Брідня, Є.М. Па-

щенко, С.М. Іващенко та М.Г. Чалий зазначають, що діяльність правоохоронних органів характеризується підвищеним рівнем складності та потребує адаптації нормативно-правової бази й організаційних механізмів до нових умов [5]. Вони підкреслюють, що ефективність діяльності правоохоронних органів значною мірою залежить від чіткого визначення їх повноважень та оперативності прийняття управлінських рішень.

У свою чергу, Р.М. Савчук вважає, що одним із ключових напрямів підвищення ефективності діяльності правоохоронних органів є вдосконалення адміністративно-правового регулювання, зокрема в частині забезпечення їх функціонування в умовах воєнного стану. Науковець наголошує, що належний рівень нормативного забезпечення безпосередньо впливає на рівень безпеки працівників правоохоронних органів та ефективність виконання ними службових завдань [6].

А.А. Русецький у своїх дослідженнях акцентує увагу на необхідності вдосконалення організаційних механізмів діяльності правоохоронних органів, зокрема шляхом підвищення рівня самостійності структурних підрозділів та посилення відповідальності керівників за прийняті рішення. На його думку, це сприятиме підвищенню оперативності реагування на загрози та ефективності службової діяльності [7].

Н.С. Андрійченко звертає увагу на критерії оцінювання ефективності діяльності правоохоронних органів як суб'єктів забезпечення фінансово-економічної безпеки України, серед яких особливе значення мають рівень професіоналізму працівників, ефективність взаємодії між органами державної влади та рівень довіри населення. Науковиця підкреслює, що зазначені критерії прямо впливають на рівень безпеки працівників правоохоронних органів, оскільки визначають загальну ефективність функціонування правоохоронної системи [8].

О.Л. Соколенко акцентує увагу на тому, що в умовах воєнного стану особливого значення набуває належний рівень матеріально-технічного забезпечення працівників правоохоронних органів. На її думку, недостатність ресурсного забезпечення суттєво

підвищує ризики для життя та здоров'я працівників, що негативно впливає на результати їх професійної діяльності [9].

Водночас К.В. Громовенко та Я.О. Тицька підкреслюють, що сучасні безпекові виклики потребують посилення міжвідомчої взаємодії між правоохоронними органами та військовими формуваннями. Вони зазначають, що ефективна координація дій є необхідною умовою забезпечення національної безпеки та мінімізації загроз для працівників правоохоронних органів [10].

Важливе значення у дослідженні проблематики забезпечення безпеки правоохоронців мають також наукові підходи, спрямовані на вдосконалення адміністративно-правового регулювання їх діяльності. Зокрема, О.П. Світличний та О.С. Яра зазначають, що ефективність функціонування правоохоронних органів значною мірою залежить від належного нормативно-правового забезпечення, яке повинно враховувати специфіку діяльності цих органів в умовах підвищених безпекових загроз. Науковці підкреслюють необхідність удосконалення правових механізмів захисту працівників правоохоронних органів, що сприятиме підвищенню рівня їхньої безпеки та ефективності виконання службових обов'язків [11].

У свою чергу, О.П. Світличний та Ю.А. Голодник акцентують увагу на необхідності комплексного підходу до адміністративно-правового забезпечення діяльності правоохоронних органів, який передбачає поєднання правових, організаційних та управлінських механізмів. Вони зазначають, що вдосконалення адміністративно-правових засад діяльності правоохоронних органів є ключовою умовою підвищення рівня їх функціонування в умовах сучасних викликів, у тому числі воєнного стану, що безпосередньо впливає на рівень безпеки їх працівників [12].

Узагальнення наведених наукових підходів дає підстави стверджувати, що безпека працівників правоохоронних органів у період дії воєнного стану має забезпечуватися на основі комплексного підходу, який поєднує правові, організаційні, управлінські та матеріально-технічні механізми. Однак для формування цілісної системи захисту пра-

воохоронців недостатньо лише загального вдосконалення нормативного регулювання чи окремих організаційних процедур. Необхідним є системне визначення основних груп загроз, що виникають у сучасних умовах, та вироблення спеціальних механізмів реагування на них.

З урахуванням специфіки досліджуваної проблематики доцільно виокремити кілька основних груп загроз безпеці працівників правоохоронних органів в умовах воєнного стану. До першої групи належать фізичні загрози, пов'язані з бойовими діями, обстрілами, мінною небезпекою, диверсійною діяльністю та терористичними актами. До другої групи слід віднести організаційно-службові загрози, які проявляються у перевантаженні особового складу, необхідності виконання розширеного кола повноважень, високій інтенсивності чергувань і недостатній узгодженості дій між окремими підрозділами. Третю групу становлять інформаційно-психологічні загрози, що включають дезінформацію, психологічний тиск, поширення панічних настроїв, спроби дискредитації правоохоронних органів та їх працівників. Четверту групу утворюють матеріально-технічні ризики, пов'язані з недостатністю засобів індивідуального захисту, транспорту, спеціального обладнання, засобів зв'язку та сучасних технологій моніторингу безпеки.

У цьому контексті особливого значення набувають організаційні механізми забезпечення безпеки працівників правоохоронних органів. Йдеться не лише про нормативне закріплення загальних гарантій державного захисту, а й про формування ефективної системи управління ризиками, планування службової діяльності з урахуванням безпекових факторів, належної професійної підготовки та функціонування дієвих механізмів міжвідомчої координації. Важливим елементом є також розвиток системи психологічної підтримки працівників правоохоронних органів, оскільки тривале перебування в умовах підвищеного ризику та емоційного навантаження негативно впливає на їх професійну стійкість і здатність ефективно виконувати службові завдання.

Не менш важливим є врахування європейського досвіду забезпечення безпе-

ки правоохоронців. Порівняльно-правовий аналіз практики Німеччини, Польщі, Австрії, Іспанії та Португалії свідчить, що ефективна система захисту працівників правоохоронних органів базується на поєднанні чіткого нормативно-правового регулювання, належного кадрового й матеріально-технічного забезпечення, безперервної професійної підготовки та функціонування спеціалізованих підрозділів, здатних діяти в умовах підвищеного ризику. У цих державах безпека правоохоронців розглядається не як ізольований елемент службової діяльності, а як складова загальної системи публічної та національної безпеки.

Так, у Німеччині значна увага приділяється безперервному професійному навчанню працівників федеральної поліції, розвитку спроможностей щодо захисту критичної інфраструктури, а також забезпеченню безпеки на транспорті, в авіаційному секторі та на кордоні [13]. Для України такий підхід є важливим з огляду на потребу посилення спеціалізованої підготовки правоохоронців до дій в умовах підвищеного ризику, зокрема на об'єктах критичної інфраструктури, у прикордонних регіонах та у сфері транспортної безпеки.

У Польщі важливу роль відіграє розгалужена система поліцейської освіти, яка охоплює Поліцейську академію в місті Щитно, спеціалізовані поліцейські школи та навчальні центри, що забезпечують практичну підготовку, моделювання службових ситуацій і координацію дій під час поліцейських операцій [14]. Для України особливу цінність має практико-орієнтований підхід до професійної підготовки, який передбачає регулярне відпрацювання кризових сценаріїв, тренування міжвідомчої взаємодії та формування готовності до реагування на терористичні, диверсійні й інші надзвичайні загрози.

В Австрії система підготовки правоохоронців побудована на поетапному кар'єрному навчанні, яке охоплює як базову підготовку, так і підготовку керівного складу, а також спирається на довгострокове планування кадрових потреб поліції [15]. Такий підхід свідчить, що безпека правоохоронців значною мірою залежить не лише

від індивідуальної професійної готовності, а й від якості управлінських рішень, кадрової політики та рівня організації служби. Для України це означає потребу в посиленні підготовки керівного складу правоохоронних органів до прийняття рішень в умовах воєнного стану та підвищеного безпекового навантаження.

В Іспанії важливе значення має компетентнісна модель підготовки працівників Національної поліції, що реалізується через Національну поліцейську школу та систему постійного професійного вдосконалення, координовану підрозділами Міністерства внутрішніх справ [16]. Для України корисним є впровадження більш вираженого компетентнісного підходу до підготовки правоохоронців, який поєднує засвоєння нормативного матеріалу з розвитком практичних навичок оцінки ризиків, комунікації у кризових умовах, психологічної стійкості та швидкого реагування на нестандартні ситуації.

У Португалії безпека правоохоронців забезпечується, зокрема, через функціонування спеціальних підрозділів Поліції громадської безпеки, орієнтованих на дії в умовах порушення громадського порядку, захист об'єктів і реагування на ситуації підвищеної небезпеки, а також через спеціалізовані навчальні заходи Національної республіканської гвардії, спрямовані на підготовку персоналу до дій у ворожому середовищі та кризових умовах [17]. Для України цей досвід є важливим насамперед у частині вдосконалення підготовки спеціальних і посилених підрозділів, які виконують завдання в умовах високого рівня небезпеки, забезпечують охорону стратегічних об'єктів та реагують на збройні й терористичні провокації.

Отже, досвід зазначених європейських держав свідчить, що ефективне забезпечення безпеки правоохоронців можливе лише за умови комплексного поєднання правових гарантій, професійної підготовки, організаційної координації та сучасного технічного забезпечення. Для України найбільш перспективними напрямками адаптації такого досвіду є розвиток системи безперервної професійної підготовки, запровадження практико-орієнтованих і сценарних мето-

дів навчання, удосконалення підготовки керівного складу, посилення спеціалізованих підрозділів для дій у ситуаціях підвищеного ризику, а також розвиток психологічної стійкості персоналу й механізмів міжвідомчої координації. Водночас такий досвід має впроваджуватися не шляхом механічного запозичення, а через його адаптацію до національних правових і безпекових реалій України.

Узагальнення результатів проведеного дослідження дає підстави стверджувати, що вдосконалення системи забезпечення безпеки працівників правоохоронних органів України в умовах воєнного стану не може зводитися лише до окремих змін у законодавстві чи запровадження поодиноких організаційних заходів. Йдеться про потребу в системній модернізації всієї моделі їх захисту, яка має ґрунтуватися на поєднанні правових гарантій, ефективної міжвідомчої координації, належної професійної та психологічної підготовки, сучасного матеріально-технічного забезпечення і дієвих механізмів управління ризиками. Саме комплексний характер таких змін створює передумови для формування цілісної та ефективної системи безпеки правоохоронців в умовах сучасних безпекових викликів.

Висновки

Отже, забезпечення безпеки працівників правоохоронних органів України в умовах воєнного стану потребує комплексного вдосконалення правових і організаційних засад їх захисту. Пріоритетними напрямками такого вдосконалення є: конкретизація законодавчих гарантій безпеки правоохоронців з урахуванням підвищених безпекових загроз; посилення міжвідомчої взаємодії та координації між правоохоронними органами і військовими формуваннями; підвищення рівня матеріально-технічного забезпечення, професійної підготовки та психологічної підтримки особового складу; впровадження сучасних підходів до управління ризиками; адаптація позитивного європейського досвіду до національних правових і безпекових умов. Реалізація зазначених напрямів сприятиме формуванню цілісної та ефективної системи безпеки працівників правоохорон-

них органів і підвищенню результативності їх службової діяльності. Перспективи подальших досліджень доцільно пов'язувати з аналізом спеціальних механізмів забезпечення безпеки працівників окремих правоохоронних органів та можливостей упровадження цифрових і технологічних засобів у систему їх захисту.

Література

1. Конституція України : Закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-вр>
2. Про Національну поліцію : Закон України від 2 лип. 2015 р. № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>
3. Про правовий режим воєнного стану : Закон України від 12 трав. 2015 р. № 389-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19>
4. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів : Закон України від 23 груд. 1993 р. № 3781-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12>
5. Бабарицький О. В., Брідня Є. О., Пащенко Є. М., Іващенко С. М., Чалий М. Г. Правова робота правоохоронних органів, військових адміністрацій, сил безпеки та оборони у забезпеченні виконання антикорупційної політики держави в умовах воєнного стану. Юридичний науковий електронний журнал. 2025. № 2. URL: https://www.lsej.org.ua/2_2025/99.pdf
6. Савчук Р. М. Критерії оцінювання ефективності діяльності правоохоронних органів. Актуальні проблеми держави і права. 2022. Вип. 95. С. 60–65. DOI: 10.32782/apdp.v95.2022.9. URL: <https://www.apdp.in.ua/v95/9.pdf>
7. Русецький А. А. Система правоохоронних органів, які взаємодіють на регіональному рівні, та особливості координації їх правоохоронної діяльності. Прикарпатський юридичний вісник. 2018. Вип. 1 (22), т. 2. URL: https://pjuv.nuoua.od.ua/v1-2_2018/54.pdf
8. Андрійченко Н. С. Адміністративно-правові засади оцінювання ефективності діяльності правоохоронних органів як суб'єктів забезпечення фінансово-економічної безпеки України : дис. ... д-ра філософії :

081 Право. Суми : Сумський державний університет, 2020. 234 с.

9. Соколенко О. Л. Поняття та ознаки правоохоронної функції держави як основи правоохоронної діяльності. Форум права. 2012. № 4. С. 847–852.

10. Громошенко К. В., Тицька Я. О. Роль правоохоронних органів у забезпеченні прав людини: теоретико-правовий аспект. Держава та регіони. Серія «Право». 2021. № 2 (72). С. 120–125.

11. Яра О. С., Світличний О. П. Функції правоохоронних органів України в умовах режиму воєнного стану. Аналітично-порівняльне правознавство. 2024. DOI: 10.24144/2788-6018.2024.04.78.

12. Світличний О. П., Голодник Ю. А. Шляхи удосконалення адміністративно-правового забезпечення діяльності правоохоронних органів України. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. 2023. DOI: 10.24144/2307-3322.2023.80.1.86.

13. Staller M. S., Koerner S., Heil V., Abraham A., Poolton J. The planning and reflection of police use of force training: a German case study. Security Journal. 2023. Vol. 36. P. 118–140. DOI: 10.1057/s41284-022-00333-6.

14. Baylis M., Matczak A. Tracking the evolution of police training and education in Poland: linear developments and exciting prospects. Police Practice and Research. 2019. Vol. 20, No. 3. P. 273–287. DOI: 10.1080/15614263.2019.1598072.

15. Schlesinger T., Nagl A., Kremnitzer J. Competence Profile and Competence Training for the Police Service. SIAK-Journal – Journal for Police Science and Practice / International Edition. 2017. P. 70–79.

16. Martín Manjón A. M. Experiencia en programación por competencias en la Escuela Nacional de Policía. Enseñanza & Teaching: Revista Interuniversitaria de Didáctica. 2018. Vol. 36, No. 2. P. 167–194. DOI: 10.14201/et2018362167194.

17. Ferreira F., Moreira J. António. Formação a Distância e eLearning na Polícia Segurança Pública em Portugal. Revista Paidéia. 2015. Vol. 7, No. 11. URL: <https://periodicos.unimesvirtual.com.br/index.php/paideia/article/view/380/0>

Тepak Sviatoslav Yaroslavovyc

e-mail: sviato1998@meta.ua

Smushak Oleksandra Markiiianivna

e-mail: smushakoleksandra1974@gmail.com

**ENSURING THE SECURITY OF
UKRAINIAN LAW ENFORCEMENT
OFFICERS UNDER MARTIAL LAW**

The relevance of the study is determined by the complex security situation in Ukraine under martial law caused by the full-scale armed aggression of the Russian Federation, which has increased risks to the life and health of law enforcement officers in the performance of their official duties. This necessitates the improvement of legal and organizational mechanisms of their state and social protection. The study is based on systemic, comparative legal and formal legal methods, which made it possible to analyze Ukrainian legislation governing the security of law enforcement officers under martial law and to identify its gaps and shortcomings. The experience of Germany, Poland, Austria, Spain and Portugal in ensuring the security of law enforcement officers in terms of legal guarantees, organizational protection mechanisms and social support has been examined. It has been established that the effectiveness of the security system depends on a comprehensive approach combining proper legislative, logistical and technical support, as well as a high level of professional training. The main threats to the security of Ukrainian law enforcement officers under martial law have been identified, namely terrorist threats, sabotage activities, information and psychological influence, and insufficient logistical and technical support. Priority areas for improving the security system have been proposed, in particular the harmonization of legislation with European standards, strengthening state protection guarantees, improving threat response mechanisms and introducing modern security technologies. The practical significance of the results lies in the possibility of their use for improving the legislative and organizational foundations of the activities of law enforcement agencies of Ukraine.

Keywords: national security, law enforcement agencies, martial law, state protection, European experience, legal guarantees, organizational mechanisms.